

"Közönlő" vers.

Motto.

Tűstent, a faluban hódra valamennyi kötel van
Összekötögetvén rakjuk tükörekre legottan.

Csikmei Sárkány.

Kötelek Karolyinak! gerendába vele!
Ez a magyaroknál a közzintés jele;
Kivált míg az ember valami "sücskö" gyurmek,
Kivét Apróskunkor a seggére vesnek.
Hadd legyen "kocsmé" a gerenda alatt,
Hassak meg nem adja a Karoly-poharat
"Mj pita szegénység": ne mondják hiába!
Könnök fel, hogy földet se legyen a lába.

De ha van jó kolbász, paprika, meg rétes
A mielőtt szegény begyűlt cunyi, eset,
Ei ha van jó bors, megpedig pechtes,
Mit törvényes ágyban sült Tokaj van, Ménes;
Már akkor ne bánjunk, már akkor ne féljünk,
János, Mentovich keletit hogy ilgen!
S obly jó kedvünk legyen, hogy táncra kőché még a
Padlásra is Severje Csikar kolléga.

A naptár címűtől tota jobbat nem kettő,
Mint, hogy öntevikült aranyi virka szentet,
Nik, mivel büzföltel egész életökben,
Az esem-ismenot ráuk hagyják örökben.
Cyvilis, Rajtán, R. Puláta
Mekint mind Ló-nap és Leokádia;
Hosszúak bármilyhűt, melle galambbogyó,
Mí mindenké szentre ráfogjuk hogy Egyed,
Hosszúak boroskát jó böve utána,
Mikor mindenké szent lispem Bibiana;
Vidám torral, úgyit szomorú emléket.
Kivárua penészes hánvairak létet.

Természet az már az ember fiamak,
Mindig jól kívánni felebarátjának;
Vagy ha nem is mindig — egykét esztendőben,
Ha érkelme nem fél a teli bődöben,
Ez is születték fel — emeljünk kalapot!
Régi bölcs asyáink hajdan a névnapot:
Múské a preszet közkülnk kihalna;
Múské a halandó, nem léven alkalma,
Ephasem óhajtna embertársá javát, —
Ei akkor ez élet nem éne egy követ.

Azért öröme Karoly, idvirel a miéna,
Mihelyt lelkesíti kiveri meglax hűsa,
Mihelyt bor türelt, mellel ingyen adnak
S ha vagy a pulucból mátkést skaladnak.
Ez is jó kiváruat vagyis kétkem nálam,
De hadd láss elvőit, hogy mi lett a tálban?
Hosztok-c, peccenyét, avagy turis rétest
Mert az adivótak nőrem aköz kápost.

Hogyha malacrod van... azat nem magadnak —
Havem ollyan, a mit megőáru feladnak
Ugy, fiam, a földön élj, sokáig hivva:
S a jegyű kis állat neked adja víva
A zölle elrubolt diváni napokat,
Béki hírlalóban se él se azokat.
Hadd láss mindenké a gömbölyű testem,
Hogy se legalább is haxi úr vagy Péter,
Ki semmit sem leve, nagy boldogságban él,
Még azt nem is olvas egyebet a püskél.

Na pedig egy lidha isötked a nyársad:
Akkor az én mérséim kiránu veled mäsod.
Akkor legyen tied a libának soka,
Hogy szálkass vele a magas szelikenra.
Persze, hogy a toll mäs, is megint mäs a lud,
Mert ebböl nem eszik a kivet avar jut:
De a repülésser nem melegeg vagy haj,
Segyiki a hütoll, mäsiki a ludmáj.

Na pulykat kelty fel ide az arszatra,
Juttatom az hsten fenyos hivatalra;
Puharod fel ~~széles~~ kora' valo' göggel,
Hogy megieretted ar efedirökkel;
Föl etik otthonok egy kis pulka meveg, -
De ha er nem tessék vagy egyebet kerék
A mine nospansaj bir vagy abb frükögöd:
A faszadban alljon föpü büntözöd!

~~Na jövök~~
Na galambot hermit, az van lenne káros,
Kivánom ~~hogy~~ legyen ilked páros;
Pétek a lúddal ~~is~~ a húnypor káros,
Amely bolygóiggal legy ~~széles~~ káros,
Ovóned legyen a crella rivonage,
Reményed a vedler köld finu kormaja,
Nappaid legyenek ides azü coupöt,
Meg se tessék gyogyszári couto:
Vége cönked legyen nyúptod a halálba:
Oly cönked, mikép egy reing ember alma!

~~De ha mindenképp, mint ha a sennid~~
~~akkor az én mérséim kiránu veled mäsod~~

Na pedig, nem volna enni, inya sennid,
Akkor az én mérséim kiránu hat sennid
Ha se malaer, pulykas ha se kappan sennid,
Hogy ~~széles~~ kora' valo' göggel, a kora' lud